

gifterne, og det er Dragør Kommunalbestyrelse heller ikke tilbøjelig til. Nu har man udført for 2,400 Kr. Reparationer, men kun modtaget 1,800 Kr. af Staten, og der forestaar desuden nye betydelige Udgifter, idet Bolværket, hvor Torpedobaadene har Anlægsplads, er styrtet helt sammen. Fyldet fra Havnepladsen suges ud af Skibsskruerne, og Havnebassinet fyldes med Dynd, saa Forholdene er i Virkeligheden ikke uden Livsfare for dem, der færdes ved dette Bolværk. Der er ogsaa i høj Grad Sandsynlighed for, at Skibene kommer til at sidde fast i Havnen. Og saaledes gaar det ogsaa med alle de øvrige Bolværker. Dragør Kommune er ikke belavet paa at foretage saadanne store Reparationsarbejder, har heller ikke økonomisk Evne dertil. Det er paatrængende nødvendigt, at Staten selv tager Initiativet. Jeg vil meget henstille, at man gør noget alvorligt for at bøde paa disse Forhold. Staten er ogsaa paa en Maade interesseret deri, idet Dragør Havn er saa godt som den eneste isfri Havn, vi har ved Øresund, saa det kunde blive skæbnesvangert paa forskellig Maade, hvis denne Havn ikke skulde kunne benyttes.

Der er et andet Forhold, jeg vil gøre opmærksom paa. Jeg maa udtale en alvorlig Beklagelse over de Indskrænkninger, som nu paa 3die Aar gøres i Øresundsfiskernes Erhverv. I to Aar har disse Fiskere i Kastrop og Dragør, hvor jeg har haft Lejlighed til at blive bekendt med de paagældendes Indtægter, haft Indtægter fra 300 til 600 Kr. om Aaret. I Aar er der en Silderigdom i Øresund som aldrig tidligere kendt, men Fiskernes Forsøg paa at fange disse Sild vanskeliggøres paa overordentlig mange Maader. Fiskerne kan ikke forstaa, at alt Fiskeri paa dansk Soterritorium er forbudt. Man havde haabet, at man dog havde faaet nogle Ugers Dispensation til Silledrivrignisfiskeri i en Del af Farvandet ved Drogden og Aflandshage. Det vilde have givet et betydeligt Udbytte, som ikke alene var kommet Fiskerne, men det hele Samfund til gode, idet Befolkningen derved vilde have faaet det gode Næringsmiddel, som Silden er.

Jeg vil derefter henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa Forholdene ved Glostrup Station. Man venter med Længsel paa den nye Station derude. Mange Aar gik, før Ministeriet blev lydhør overfor de berettigede Klager over de uanstændig indskrænkede Forhold, som herskede der, men nu hengaar det ene Aar efter det andet, uden at man faar

bygget disse nye Stationer, der er i høj Grad nødvendige. Man forbavses derude over den Langsomhed, hvormed Staten arbejder, og det giver desværre de Medborgere Vind i Sejlene, der ser en Vederstyggelighed i alt Statsarbejde. Der er naturligvis ved saadanne store Arbejder betydelige Forarbejder baade af den ene og anden Art, men forleden Dag rystede man rigtignok betænkelig paa Hovedet derude, da man efter meget Arbejde og Besvær med Opførelsen af en meget kostbar Bro, som vist har kostet mellem 30,000 og 40,000 Kr., begyndte at rive den ned igen. Nu er den revet saa langt ned, at der snart ikke er det mindste tilbage af den; saa skal det blive ved at gaa paa den Maade, varer det nok længe, før Forholdene ved Glostrup Station bliver ordnet. Det er uheldigt paa mange Maader, og især uheldigt, fordi Perronforholdene der er i høj Grad vanskelige, idet de lange Tog, som kommer ind, maa holde langt ude paa Linien, og Folk, der skal af eller paa Vognene, derfor er udsatte for at brække Arme og Ben, naar de stiger op eller ned af Vognene.

Der er et andet Forhold, som maaske ikke har megen Forbindelse med det nu omtalte, men som er i høj Grad uheldigt, og som jeg vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa. Naturligvis er Togforsinkelserne værst paa Stationer saa nær ved København, der mærker man selvfølgelig i høj Grad Ulempen ved de stadige Togforsinkelser, som der desværre ikke synes at være noget at gøre ved. Men paa Stationerne Taastrup og Glostrup maa Passagererne løbe et Kapløb langs med Vognene for at faa en Plads, det vil sige, de faar meget ofte kun en Plads i Pakvognene, det er meget almindeligt, at de rejsende fra Glostrup staves derind, fordi der overhovedet ikke er Plads andre Steder i Toget. Det sker heller ikke saa sjældent, at rejsende helt maa afvises. Det synes jeg er i høj Grad uanstændigt, og jeg vil meget henstille til Administrationen at søge at raade Bod paa dette Forhold.

Saa er der en anden Sag derude, som interesserer mange Mennesker, hvilket er naturligt, fordi disse Byer ligger saa nær ved København. Beboerne anker ikke over, at der er for faa Tog, men de anker over, at særlig Morgentogene ikke har Forbindelse saaledes, at de passer med de almindelige Arbejdstider, som Folk nu een Gang har. Man ønsker meget et Tog, der er i København Kl. 6 $\frac{1}{2}$ om Morgenen, saa at Folk kunde naa ind til Arbejdsstederne